

Баща и майка ти не дава,
 Да земѣ тебѣ, да ся тѣшѣ;
 Мила Марійко! что да правѣ!
 Азѣ либѣ тебе отѣ душѣ.

Сега, о драга прѣлюбезна!
 Либи кого си щещѣ на свѣтъ!
 Не дѣй сѣхна, линѣ безмѣрно
 Да не повѣнешѣ като цвѣтъ.

Охѣ! азѣ да сѣхнѣ, да линѣмѣ
 Че тя оставямѣ, у бѣдѣ;
 Охѣ! азѣ да плачѣ да жалѣмѣ
 Че губѣ тебѣ, мож звѣздѣ!

6.

Вѣ тъмнѣ и гѣстѣ горицѣ,
 На само по тъмнинѣ
 Трѣси моята душица
 Веселбѣ и тишинѣ.

На свѣта є всичко красно
 И за вси свѣтъ-тѣ є милѣ,
 Зарадѣ менѣ є само тѣсно
 И животѣ ми ся скѣсилѣ.

Либе мое азѣ не знамѣ,
 Гдѣ є, трѣсѣмѣ го всѣдѣ;
 Все ся чудѣ и ся мамѣ
 Щѣ ли могѣ го видѣ!